

Psalm 13 : 1-6

Lukas 18 : 1-8

"De onbillijke rechter"

①

Broeder en zuster in Jezus Christus,

*

- * **Perikooptitels**, oftewel de titels van ieder Bijbelstukje afzonderlijk, leren ons hoe mensen tegen de Bijbelgedeeltes aankijken.
- **Bijbelvertalers** zijn knap - intelligent, en werken met een gezegende wijsheid. **En** toch, als u naar de perikooptitels kijkt, kunt u soms nogal wat **nuancering** vinden.
- **Perikooptitels** leren ons waar de vertalers het **accent** van de perikoop zien liggen.

*

En zo is dat ook met het stukje dat wij vandaag gelezen hebben, namelijk het stukje van de "onrechtvaardige rechter".

- **Een Duitse vertaling** noemt het : "Von der bittenden Witwe": Van de vragende, of biddende weduwe".
- **Een Franse vertaling** noemt het : "La prière": gewoon : "het gebed".
- **En een andere Franse vertaling** noemt het : "Parabole du juge inique": Parabel van de onbillijke, of wederrechtelijke rechter.
- **Een katholieke vertaling** noemt het : "Het volhardend gebed".

*

In ieder geval is de bedoeling van Jezus met die parabel heel duidelijk : "met het oog daarop, dat zij altijd moesten bidden en niet verslappen". Opvallend is, dat het verhaal **ingesloten ligt** tussen de

Lukas 18:1

uitspraken over „De dag van de Zoon des mensen“. (Inderdaad, dat is de titel van het vorige Bijbelstuk)... En de afrondering ervan.

Lukas 18:8

„Doch, als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan geloof vinden op aarde?“....

U ziet dus dat dat Bijbelstuk niet „verreweg“ is van de eindtijdgedachte. Een Engelse vertaling voegt het gewoon, zonder titel, samen met het Bijbelstuk van „de dag van de Zoon des mensen“.

*

Lieve mensen,

Deze parabel gaat over het bidden!

de **noodzaak** van het gebed; het bidden met het **uitzicht** op de komst van de Zoon des mensen; het volhardend bidden; het bidden om **gerechtigheid**; het bidden vanuit de hoek der **armoede**; als wij ons bevinden tegenover een God die groot en rijk en machtig is.

*

Het verhaal is **kort**. En er komen twee personen in voor: Een rechter, en een weduwe. En het **énige tussenmenselijk spreken** dat wij zien, dat is de weduwe, die telkens naar de rechter teruggaat en vraagt: „**Verschaft mij recht tegenover mijn tegenpartij**“.

Lukas 18:3

*

Jezus beschrijft de persoon van de rechter.

-

De persoon van de weduwe beschrijft Hij niet. En als wij zeggen: „**weduwe**“, en we bekijken dat in de kontekst van de dagen van Jezus, dan is die toestand zo

bekend: armoede; de eindjes aan elkaar moeten knopen; niets te verliezen hebben, en bezorgdheid hebben over hoe morgen, en volgende week en volgende maand de dagen „ingevuld” zullen worden; vaak is het ook de bedelstaf

→ En dit alles in weerwil van het feit dat Israël van de Heer een pakket van goed gezonde „sociale” wetgeving meegekregen heeft. Israël heeft veel van die wetgeving gewoon terzijde gelegd, en nooit nageleefd.
(Kijkt voor die wetgeving in Leviticus 25; Numeri 27, of Deuteronomium 9 en 22-26)

* „Verschaf mij recht tegenover mijn tegenpartij”.
tja, over wat dat recht precies is wordt met geen woord gerept. Heeft zij wel „recht”?
Er staat geen verhaal bij. Niet een verhaal over erfrecht, of over een stuk grond, of over een schaap of een geit.... Wij vragen ons af hoe belangrijk „het recht van de weduwe” is in het verhaal.

Lukas 18:2

* Jezus beschrijft wel de persoon van de rechter, en Hij is daarin helemaal niet mals: „Er was in een stad een rechter, die zich niet om God bekommerde, en zich aan geen mens stoorde”.... En even verder is dat ook de bedenking van de rechter zelf.
- Jezus keldert de persoonlijkheid van die rechter: alle kenmerken zijn negatief.

- Wij stellen ons een rechter voor als een geleerd iemand, met een luisterend oor, die gezond oordelend kan optreden.
De man uit het verhaal: juist tegengesteld:
Onwillig, lui misschien, heeft geen betokkenheid in zijn werk of met de mensen, onverschillig tegenover wat "recht" en wat "onrecht" is, en als er niets te verdienen is zal hij wel niet in beweging komen....
- Wat heeft hij aan een weduwe te verdienen?
- Maar: hij is een rechter.
Van hem wordt iets gevraagd. Beroepshalve.
Hij bekommert zich nergens om, maar toch wordt het in hem onrustig. Zei het dan om zijn eigen persoontje.
- Onrustig, want die weduwe, die de moed heeft om hem al een tijdlang lastig te vallen, die zou ook wel eens de moed kunnen hebben om hem in het gezicht te komen slaan....
- En wie weet: misschien zou ze dat wel durven doen in het bijzijn van anderen....
- De man is bekommerd om zijn eigen persoontje...of om de uitstraling ervan.... En misschien is hij in zijn omgeving al een beetje gekend als onbillijk, als onverschillig "imago oppoetsen..."
- De rechter heeft een "probleem".
- * Hij gaat de weduwe recht verschaffen.
Door een brief of door een rechtzetting of door een herverdeling. En hij gaat dat doen steunende op zijn rechtskundig inzicht.

(NBG Vs 5)

- Was de vraag van de weduwe, door het telkens opnieuw te moeten vragen, misschien tot een **genadevraag** geworden?

Lukas 18:6

- * En dan zegt Jezus: „**Hoort, wat de onrechtvaardige rechter zegt**”.
- **Waarom** doet hij het?....
- De rechter heeft **niet** de bedoeling om het probleem van de weduwe op te lossen. Haar probleem laat hem helemaal onverschillig.
- **Maar door zijn ingesteldheid van „eigen persoon eerst”** gaat hij de weduwe helpen, **en dan is ook zijn probleem opgelost....**

- * Voor de weduwe is de **spanning** en is het **ellendig gevoel verdwenen**. Voor haar is het een **bevrijding**: **Niet** meer telkens opnieuw naar de rechter moeten stappen. Voor haar is het **bevrijdend** dat ze opnieuw iedereen onder de ogen kan komen zonder met de vinger gewezen te worden.

Lukas 18:7

- * „**Zal God** (die liefde is; die wel betrokkenheid heeft....) **zijn uitverkorenen geen recht verschaffen, die dag en nacht tot Hem roepen, en laat Hij hen wachten?**
- **Zijn „uitverkorenen”**: zijn dat niet Zijn **genadekinderen** die **recht en macht** gekregen hebben om **„kinderen van God”** genoemd te worden?
- **Zijn dat niet degenen die recht gekregen hebben omdat voor hen persoonlijk de Zoon van God tot onrecht geworden is?**

Joh. 1:13

X in volledigheid; ... →

Zijn dat niet degenen voor wiens onrecht geleden is? ... diep en bitter, in godsverlatenheid en tot de kruisdood toe?

* **Recht:** Jezus spreekt over "recht"!!
Vanwaar dat recht? Dat is recht vanwege Hem tegenover Wiens rechtsgevoel de menselijke rechtspraak slechts een flauw afgietsel is.

* **Dat is recht vanwege Hem wiens rechtsgevoel en wiens liefde één geheel vormen**, en dat Hem deed besluiten tot het zenden van de Zoon zijner liefde; **Zijn plaatsvervangend lijden** betekent voor ons bevrijding.

* **Zou God Zijn uitverkorenen laten ^{in tijd} wachten?**
Geliefde broeder en zuster, **wat betekenen die 60 of die 70, of die 80 jaren van** vergankelijk menselijk leven, **tegenover een eeuwigheid van leven dat onvergankelijk is?**

- **Wij** worden 50 jaar en 60 jaar, en wij denken: "t's eigenlijk allemaal zo vlug gegaan". **Wij** waren 20, 30 jaar oud, en wij dachten **onverwoestbaar** te zijn.

- **Wij** naderden het eind van de 30 en wij dachten: "die idee van onverwoestbaarheid gaat niet helemaal op".... En wij worden meer dan 50 en wij denken: "nog een geluk dat er goede dokters zijn"....

- **Veel jaren geleden...** (kijk eens aan: "veel jaren geleden" is een term die ik ook al eens kan hanteren....) **Veel jaren geleden** hoorde ik in een prediking volgende zin:
(Een zin die ik nu nog regelmatig zou gebruiken)

"Als gij bidt, dan zal dat nooit zonder resultaat blijven".

Resultaat: Met menselijk verstand en met menselijke zintuigen en op menselijk niveau willen wij, vaak inderhaast "resultaat" ^{boekert} vaststellen. **Beetje "eng",** dacht ik.

God, Die niet aan tijd of plaats gebonden is, heeft ons in de tijd geplaatst. **God,** tot Wie wij zouden bidden: "mijn tijden zijn in Uw hand".

X

"Hebt vrede"...

God is Hoorder van gebeden....
 Als gij bidt, dan zal dat nooit zonder resultaat blijven.

* **Ik zeg u dat Hij hun spoedig recht zal verschaffen.**

- Laat ons nog even kijken naar die weduwe. Haar vraag en haar aandringen kwamen vanuit het standpunt: "Ik heb niets te verliezen".

- **Bidden:** dat is niet een zaak van "geven - en - nemen". Dat is niet een gebeuren aan de onderhandelingstafel.

- **Bidden is niet:** zich verdedigen....

→ **Job:** ... verdedigde zijn onschuld....

→ **Elia:** ... verdedigde zijn werken voor de Heer.

→ **Jakob-Israel:** ... deed compromisvoorstellen aan zijn God. Dus Jakob vond zichzelf intelligent en interessant genoeg om naast God te kunnen staan.

X

maar dat kunt u toch niet...

Jakob, Elia, Job: wilden God inschatten met hun mensenverstand. **Een bedenking** die wij misschien wel kunnen maken is: "Hoe ver

staat God (met Zijn macht, met Zijn wijsheid...) boven mij, maar, hebt vrede: **in de Zoon staat Hij naast mij.**

- * Weet u, gemeente, dat de inhoud van de Psalmen een goede **leidraad** kunnen zijn in het gebed?
- David had ogenblikken waar hij heel goed beseftte hoe **"klein"** een mens kan zijn, tegenover de God van zijn volk.
- David: had bloed aan zijn vingers, maar op een ogenblik bad hij:

Psalm 31:10-11

"Wees mij genadig, o Here, want ik ben benauwd, van verdriet kwijnt mijn oog, mijn ziel en mijn lichaam. Want mijn leven vergaat in kommer en in zuchten, mijn kracht struikelt door mijn ongerechtigheid, en mijn gebeente verkwijnt"...

→ **Trieste ondertoon**, vindt u niet?

→ Maar het gebed mag ook **vreugde** uiten:

Psalm 30:12-13

David bad:

"Mijn rouwklacht hebt Gij veranderd in een reidans, mijn rouwkleed hebt Gij losgemaakt, met vreugde mij omgord, opdat mijn ziel U zou psalmzingen en nimmer verstommen".

- * **Bidden**: dat doet u in het besef van onvolmaaktheid en machteloosheid, en vanuit het **standpunt**: **"ik, onwaardig mens"**. **Bidden**: spreken met een volmaakt, machtig en liefdevol Iemand: "Heer, van U moet het komen". **"Heer, heb dank, omdat U mij omwille van Uw Zoon Jezus Christus in liefde aanneemt, en omdat ik mijn zondelast en al mijn gebreken daar kan laten"**

- * Terug nu naar het Bijbelstukje van de onrechtvaardige rechter: **Jezus begint met erop te wijzen: „let op nu, mensen, Ik zal nu even over het gebed spreken“. En Jezus eindigt met een zin die niets te maken lijkt te hebben met de weduwe of met de rechter:**

Lukas 18:8

- Met die zin **voegt Jezus a.h.w. geheel het stukje van de onbillijke rechter samen met het Bijbelstuk van „de dag van de Zoon des mensen“.**

- * **„Bidt met volharding, verzwakt niet“..... is de ondertoon van de perikoop.... Eindtijd: De wetsverachting neemt toe, de liefde verkilt...**

Matt 24:12

- * **Een „onrechtvaardige rechter“: daar schrikt men in onze dagen niet meer van. Maar was dat in de dagen van Christus niet: „ongewoon“?**

- **Overtuigt de parabel van de onrechtvaardige rechter niet dat het werkelijk aan ons, genadekinderen uit de zaterdagperiode van de tijden, bestemd is? „Blijft bidden, blijft vragen....“**

- * **Willen wij dat Bijbelstukje ter harte nemen, wetende dat Jezus, de Opperrechter, die ver boven de onrechtvaardige rechter staat, maar van Wie tevens alle genade uitgaat, alles gevraagd kan worden?**

Vertrouwing... inzicht en wijsheid... moed...?

**Laat ons daar dankbaar om zijn
Amen.**